

**Η Ουσιαστική Σημασία του Εξαγνισμού
των Επιστρεφόμενων Αιχμαλώτων**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Εσδ 9:1—10:44, Νε 13:23-30α,
Μτ 5:8, Απ 21:18β, 21β, 22:4

I. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι μοναδική, πρέπει να είναι απόλυτα αγνή, ανένδοτη και άγια, χωρίς καμία ανάμιξη. Επομένως, χρειαζόμαστε ανθρώπους σαν τον Έσδρα και τον Νεεμία για να εκτελέσουν ένα εξαγνιστικό έργο. Σε κάθε βήμα στην ανάκτηση του Κυρίου, υπάρχει η ανάγκη για εξαγνισμό:

- A. Ο Έσδρας εξάγνισε την ανάκτηση βοηθώντας «το άγιο σπέρμα» να διαχωριστεί απ' οτιδήποτε ειδωλολατρικό—Εσδ 9:1—10:44:
1. Πριν έρθει ο Έσδρας, υπήρχε ανάμιξη επειδή μερικοί από τους Ισραηλίτες είχαν παντρευτεί ειδωλολάτρισες γυναίκες και τα παιδιά τους είχαν γεννηθεί μέσω αυτής της ανάμιξης. Αυτός είναι ένας τύπος τον οποίο πρέπει να εφαρμόζουμε πνευματικά, όχι κυριολεκτικά.
 2. Στην ανάκτηση του Κυρίου υπάρχει η ανάγκη για εξαγνισμό, ώστε να διαχωριστεί «το άγιο σπέρμα» απ' οτιδήποτε ειδωλολατρικό—Εσδ 9:1-2:
 - α. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι το άγιο σπέρμα. Πρέπει να είμαστε τόσο αγνοί που το άγιο σπέρμα να μην αναμιχθεί ποτέ με οτιδήποτε ειδωλολατρικό.
 - β. Όταν η ανάκτηση είναι άγια, βλέπουμε την ευλογία του Κυρίου—Ιεζ 34:26.
- B. Μετά την οικοδόμηση του οίκου, χρειαζόμαστε εξαγνισμό (όπως εκδηλώνεται υπό την ηγεσία του Έσδρα). Μετά την οικοδόμηση της πόλης, χρειάζεται να εξαγνιστούμε και πάλι (όπως φαίνεται από το απόλυτο του Νεεμία)—Εσδ 9:1-2, 10:1-44, Νε 13:1-30α.
- Γ. Στις τοπικές εκκλησίες πρέπει να είμαστε απόλυτα εξαγνισμένοι από κάθε ανάμιξη. Οτιδήποτε κοινό ή αντιφατικό με την ουράνια φύση της ανάκτησης του Κυρίου πρέπει να εξαλειφθεί—Β' Τιμ 2:19-22.

II. Η Βαβυλώνα είναι η ανάμιξη των πραγμάτων του Θεού με τα είδωλα. Η αρχή της Βαβυλώνας είναι η αρχή της μίξης των πραγμάτων του ανθρώπου με τον Λόγο του Θεού, καθώς και τα της σαρκός με τα του Πνεύματος—Β' Χρ 36:6-7, Εσδ 1:11, Απ 17:3-5:

- A. Οτιδήποτε αποτελεί μέρος της Βαβυλώνας είναι βδέλυγμα στα μάτια του Θεού. Οτιδήποτε βαβυλωνιακό δίνει το έδαφος στον Σατανά να νικήσει τον λαό του Θεού—Ιησ 7:1-21.
- B. Ο Θεός μισεί την αρχή της Βαβυλώνας περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο. Μόνο όταν κατακρίνουμε οτιδήποτε βαβυλωνιακό μέσα μας, θα μπορέσουμε να δώσουμε μαρτυρία ότι και εμείς μισούμε την αρχή της Βαβυλώνας.

III. Στις Πράξεις 21 και στην επιστολή του Ιακώβου υπάρχει ανάμιξη. Ο Ιάκωβος ανάμιξε την Παλαιά Διαθήκη με την Καινή Διαθήκη, την καινούργια περίοδο οικονομίας του Θεού με την παλιά, τον καινούργιο λαό του Θεού με τον παλιό, όπως και τον καινούργιο άνθρωπο με τον παλιό—Ιακ 1:1, 17-18, 2:1-4, 8-12, 3:2, 4:11-12, 5:10-11:

- A. Οι Πράξεις 21 εκθέτουν την άθλια ανάμιξη της εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ. Οι Εβραίοι πιστοί εξακολουθούσαν να τηρούν τον νόμο του Μωσέ, παραμένοντας στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Επίσης, βρίσκονταν έντονα κάτω από την Ιουδαϊκή επιρροή, μπερδεύοντας την οικονομία της Καινής Διαθήκης του Θεού με την οικονομία της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία δεν ίσχυε πια—Πραξ 21:18-21.

- B. Αγνοούσαν το γεγονός ότι η περίοδος του νόμου είχε τελειώσει, ότι η περίοδος της χάρις έπρεπε να τεθεί πλήρως σε ισχύ, και ότι οποιαδήποτε παράβλεψη της διάκρισης μεταξύ αυτών των δύο περιόδων θα ήταν ενάντια στη διαχείριση του Θεού στην οικονομία Του και θα προκαλούσε μεγάλη ζημιά στο σχέδιο οικονομίας του Θεού, για την οικοδόμηση της εκκλησίας ως την έκφραση του Χριστού—Ιω 1:16-17, Απ 2:9.
- Γ. Ο νόμος θέτει απαιτήσεις απ' τον άνθρωπο σύμφωνα με ό,τι είναι ο Θεός. Η χάρη προμηθεύει τον άνθρωπο με ό,τι είναι ο Θεός για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Χάρη είναι ο Θεός που απολαμβάνει ο άνθρωπος—Ιω 1:16-17, Γαλ 6:18, Β' Κορ 13:13, 12:9, Α' Πε 4:10, Εφ 3:2, 4:29, 6:24.

IV. Ένα μεγάλο πρόβλημα μεταξύ των παιδιών του Θεού είναι η ανάμιξη του εαυτού με το πνεύμα—Εβρ 4:12:

- A. Αυτή η ανάμιξη καθιστά πολλούς ανθρώπους ακατάλληλους για την υπηρεσία στον Θεό, επειδή στο πνεύμα τους υπάρχει πολύ ανάμιξη, η οποία δυσαρεστεί τον Θεό—Β' Τιμ 1:3.
- B. Το πνεύμα στο πιο ενδόμυχο μέρος μας είναι αγνό και αμόλυντο. Ωστόσο, όταν το πνεύμα διαπερνάει την ψυχή και το σώμα, μπορεί να μολυνθεί απ' την ακαθαρσία και τη διαφθορά—Β' Κορ 7:1.
- Γ. Η αντιμετώπιση του πνεύματος δίνει έμφαση στην αντιμετώπιση των ακάθαρτων κινήτρων και των συλλογισμών, όπως και άλλων αναμίξεων μέσα μας—Α' Θεσ 5:23, Β' Τιμ 1:7.

V. Χρειάζεται να είμαστε καθαροί στην καρδιά, στη συνείδηση και στο πνεύμα:

- A. Εκείνοι που είναι καθαροί στην καρδιά θα δουν τον Θεό—Μτ 5:8, Ιωβ 42:5, Απ 22:4:
 1. Το να είμαστε καθαροί στην καρδιά σημαίνει να έχουμε έναν μοναδικό σκοπό, τον μοναδικό στόχο της επίτευξης του θελήματος του Θεού, για τη δόξα Του—Α' Κορ 10:31.
 2. Η καθαρή καρδιά είναι μια καρδιά που λαμβάνει τον Κύριο ως τον μοναδικό στόχο—Α' Τιμ 1:5, Β' Τιμ 2:22, Ψλ 73:1.
 3. Κατά την έννοια της Καινής Διαθήκης, το να βλέπουμε τον Θεό είναι να κερδίζουμε τον Θεό, ενώ το να κερδίζουμε τον Θεό είναι να λαμβάνουμε τον Θεό με το στοιχείο, τη ζωή και τη φύση Του, ώστε να μπορούμε να συγκροτηθούμε με τον Θεό. Το να βλέπουμε τον Θεό μάς κάνει να μεταμορφωνόμαστε επειδή, καθώς βλέπουμε τον Θεό, λαμβάνουμε το στοιχείο Του μέσα μας, ενόσω το παλαιό μας στοιχείο αποβάλλεται—Β' Κορ 3:18.
 4. Το να βλέπουμε τον Θεό είναι να μεταμορφωνόμαστε στην ένδοξη εικόνα του Χριστού, του Θεανθρώπου, ώστε να μπορούμε να εκφράζουμε τον Θεό στη ζωή Του και να Τον αντιπροσωπεύουμε με την εξουσία Του—Α' Ιω 3:1-3, Γεν 1:26.
 5. Πρέπει να γίνουμε καθαροί στην καρδιά και ανένδοτοι για την ανάκτηση του Κυρίου. Μόνο τότε θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε στην ανάκτηση—Α' Τιμ 1:5, Β' Τιμ 2:22, Α' Πε 1:22.
- B. Χρειάζεται να έχουμε μια συνείδηση που δεν είναι μόνο καλή, αλλά και αγνή—Πραξ 23:1, 24:16, Α' Τιμ 3:9, Β' Τιμ 1:3:
 1. Η καλή συνείδηση είναι μια συνείδηση χωρίς παράπτωμα απέναντι στον Θεό και τον άνθρωπο—Πραξ 23:1, 24:16.
 2. Η αγνή συνείδηση είναι μια συνείδηση εξαγνισμένη από κάθε ανάμιξη. Μια τέτοια συνείδηση μαρτυρεί ότι, όπως ο Παύλος, έτσι κι εμείς, αναζητούμε μόνο τον Θεό και το θέλημά Του—Β' Τιμ 1:3.
- Γ. Το μεγαλύτερο προσόν για το έργο είναι η αγνότητα του πνεύματος—Β' Κορ 6:4α, 6:

1. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί άνθρωπος με αγνό πνεύμα (Β΄ Κορ 7:1). Η αγνότητα αποτελεί την προϋπόθεση για την ηγεσία και έναν βασικό όρο για την υπηρεσία μας (Α΄ Τιμ 3:9, 1:5). Το πρόβλημα της ανάμιξης είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα μεταξύ των εργατών. Η ακαθαρσία αποτελεί συχνά την πηγή κάθε παρεξήγησης και υποψίας (Β΄ Τιμ 1:3, Α΄ Τιμ 3:9, Τιτ 1:15).
2. Πρέπει να καταπολεμήσουμε πλήρως κάθε ανάμιξη στο πνεύμα μας, έτσι ώστε όταν το πνεύμα μας απελευθερώνεται, να μην είναι επικίνδυνο και να μην προκαλεί προβλήματα στους άλλους.
3. Αν θέλουμε να χρησιμοποιηθούμε απ' τον Θεό, το πνεύμα μας θα πρέπει να απελευθερωθεί και να εξαγνιστεί—Β΄ Κορ 6:4α, 6.

VI. Η πόλη της Νέας Ιερουσαλήμ είναι από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί, καθώς και ο δρόμος της πόλης είναι από καθαρό χρυσάφι, σαν διαφανές γυαλί—Απ 21:18β, 21β:

- A. Το χρυσάφι συμβολίζει τη φύση του Θεού. Το γεγονός ότι η πόλη είναι από καθαρό χρυσάφι υποδεικνύει ότι η πόλη είναι εκ της θείας φύσης, και ότι λαμβάνει τη θεία φύση ως το στοιχείο της—Απ 21:18β.
- B. Το καθαρό χρυσάφι του δρόμου και της πόλης είναι σαν καθαρό γυαλί, υποδηλώνοντας ότι ολόκληρη η πόλη είναι διαφανής, και ότι δεν υπάρχει αδιαφάνεια ούτε στο ελάχιστο—Απ 21:21β:
 1. Αν λάβουμε τη φύση του Θεού ως τη μοναδική μας οδό, θα γίνουμε αγνοί, χωρίς καμία ανάμιξη, αλλά και διαφανείς, χωρίς διόλου αδιαφάνεια.
 2. Αν είμαστε εμπνευσμένοι και διαποτισμένοι από το ζωοποιό Πνεύμα, η εσωτερική μας ύπαρξη θα γίνει διαφανής και καθαρή σαν κρύσταλλο—Β΄ Κορ 3:8-9, 18.
- Γ. Αν θέλουμε να έχουμε την αληθινή εκκλησιαστική ζωή, η ίδια η εκκλησία θα πρέπει να είναι από καθαρό χρυσάφι, δηλαδή, εντελώς εκ της θείας φύσης. Γι' αυτό χρειάζεται το έργο του σταυρού για να μας καθαρίζει και να μας εξαγνίζει—Απ 1:11, 20.
- Δ. Η διαφορά μεταξύ της αποστάτριας χριστιανοσύνης και της γνήσιας εκκλησίας είναι ότι, η πρώτη αποτελεί ανάμιξη, ενώ η δεύτερη είναι αγνή. Οι τοπικές εκκλησίες, όπως και η Νέα Ιερουσαλήμ, θα πρέπει να είναι καθαρές σαν κρύσταλλο, χωρίς καμία ανάμιξη—Απ 22:1.